

væsenet, og af hvilke man har meget Bryderi med at faae Huusafgiften, derved komme til at bære en Skat, som for det Meste vil falde Communen selv til Last. Der er ogsaa den særlige Bestemmelse i en senere Paragraph, at Bygningerne opmaales efter udbvendigt Maal til Last for Eieren, medens det indvendige Maal gjøres til Norm for Brugeren, og der er flere saadanne Bestemmelser, som jeg troer, der kan være Anledning til at tage under nærmere Overveielse. Efter § 11, sammenholdt med § 18, er det ikke ganske klart, hvorledes Forholdet med Betalingen stiller sig, og i det Hele taget har jeg bemærket, at det efter Loven er meget uklart, hvorledes Grændsen skal drages mellem de Bygninger paa Landet, som skulle beskattes, og dem, som ikke skulle det, idet der er en stor Deel Huusrum paa Landet, der bruges haade til Agerbrug og til Familienunderhold; men jeg kan holde mig til, hvad jeg tidligere har udtalt, at Bygninger paa Landet, naar det ikke er særlige Bygninger, saasom Høstebøder eller Boliger for Folk, som ikke drive Agerbrug, staae i en saa umiddelbar Forbindelse med og ere saa afhængige af Agerbruget, at de billigviis bør gaae ind under Omraadet af, hvad der hører til dette.

S. Sage: Jeg betragter denne Lov som et Sidestykke til en Lov, der er forelagt i Landstinget, nemlig Loven om Indkomsskatten. Jeg seer paa disse Love, som om de ere udarbejdede af den høitærede Finantsminister, for at bringe Rigtighed tilveie imellem Aarets Indtægt og Udgift, og jeg kan saaledes egentlig ikke betragte dem uden i Forbindelse med Finantsloven. Jeg anseer det som det ene Rette, at den Finantsminister, der fremstaaer paa Rigsdagen, for at forelægge en Finantslov, tillige er fuldkomment paa det Rene med, ved hvilke Hjælpemidler han vil kunne være istand til at bringe Indtægt og Udgift til at balancere. Jeg maa derfor beklage, at ikke saamtidigt med Finantslovens Forelæggelse disse Love, der saaledes ere uadskilleligt forbundne med den, fremtraadte for den lovgivende Forsamling; men jeg maa tillige beklage et Andet, og det er — hvad allerede er bemærket af en anden æret Taler —, at en Lov som den om Indkomsskatt

er forelagt i det andet Thing og ikke her i Folkethinget. Jeg erkjender tilfulde, at Folkethinget har faaet i rigeligt Maal af de Love, der ere forelagte, men jeg beklager, at man ikke har sondret anderledes imellem disse Love. Der er Love om communale Forhold, Veilovene og forskjellige andre vigtige og gennemgribende Love, der meget godt kunde have været forelagte i det andet Thing; men en Lov som denne maa gaae Haand i Haand med Finantsloven, naar det engang i Grundloven er fastslaaet, at Folkethinget skal behandle først den hele Finantslov og tillige ganske naturligt ogsaa de Love, der slutte sig til den. Jeg vil indrømme, at denne Lov snarere passende kunde have været forelagt i Landstinget; thi om jeg end kan være enig med den høitærede Finantsminister i, at den, naar den blev vedtaget usorandret, vilde lade Indtægterne flyde rigeligere paa det Omraade, den berører, saa vil den høitærede Finantsminister dog sikkerligt indrømme mig, at den ikke har nogen saa væsentlig finantsiel Betydning, at den i nogen Maade kan stilles i Lighed med den anden gennemgribende Lov, der skalde fylde de Huller, der maae fylbes, for at vi ikke skulle komme til at have Misforhold imellem Indtægt og Udgift. Naar jeg altsaa beklager, at Folkethinget ikke kan modtage denne Lov med Tilfredshed, saa haaber jeg, at man væsentligt kan assee fra den egentlige finantsielle Betydning og gaae ind paa Finantsministerens Tanke, forsaavidt han vil udjævne Uligheden og i de enkelte Dele forbedre den og muligviis ogsaa erhverve en lille Skilling mere end hidtil til Statskassen. Det Standpunkt, den høitærede Finantsminister indtager i saa Henseende, er det, at der har været Misforhold imellem Beskattningen i Byerne og paa Landet. Jeg indrømmer fuldtvæl, at i de senere Aar have Byerne lidt meget; de have ikke blot haft indbilde, men ogsaa virkelige Tab ved Høsterloven, Næringsfriheden og andre Forhold, og de bære visnok et stort Forholdsbeløb af de indirecte Skatter. Det skalde derfor glæde mig, om man vilde komme Byerne noget imøde, men det Resultat, jeg kommer til, er, at Byerne, naar vi alene betragte de directe Statskatter som en Heelhed, ere